

Vlaams
Parlement

stuk **1275** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 29 november 2011 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van het decreet van 20 maart 2009
betreffende het mobiliteitsbeleid en
opheffing van het decreet van 20 april 2001
betreffende de mobiliteitsconvenants

Amendementen

AMENDEMENT Nr. 1

voorgesteld door mevrouw Lies Jans, de heren Dirk de Kort, Steve D’Hulster en Jan Peumans, mevrouw Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en mevrouw Griet Smaers

Artikel 3**Dit artikel vervangen door wat volgt:**

“Art. 3. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Er wordt een mobiliteitsplan opgemaakt op de volgende niveaus:

1° op gewestelijk niveau, voor het geheel van het grondgebied van het Vlaamse Gewest;

2° gemeentelijk, voor het geheel van het grondgebied van de gemeente.

Er kan ook een mobiliteitsplan worden opgemaakt op de volgende niveaus:

1° intergemeentelijk, voor het geheel van de grondgebieden van aangrenzende gemeenten;

2° op een tussenliggend niveau, voor een vervoersgebied of voor een specifiek mobiliteits-thema.”;

2° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het intergemeentelijk mobiliteitsplan kan bepalingen bevatten op intergemeentelijk en op gemeentelijk niveau.

Indien het intergemeentelijk mobiliteitsplan voor het gemeentelijk grondgebied voldoet aan de bepalingen van artikel 17 dient de gemeente geen afzonderlijk gemeentelijk mobiliteitsplan op te maken.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder aangrenzende gemeenten voor het geheel van hun grondgebieden een intergemeentelijk mobiliteitsplan kunnen opmaken.”.

VERANTWOORDING

Artikel 6, §1, 2°, en artikel 16, §1, van het Mobiliteitsdecreet, dat door het ontwerp van decreet wordt gewijzigd, bevestigen dat elke gemeente een gemeentelijk mobiliteitsplan moet vaststellen. Aangrenzende gemeenten kunnen ook een intergemeentelijk mobiliteitsplan aannemen, waarbij wordt ingegaan op intergemeentelijke mobiliteitsthema's (artikel 6, §1, tweede lid, 1°, zoals gewijzigd door het ontwerp van decreet).

Om de planlasten van de gemeenten te beheersen, kan het intergemeentelijk mobiliteitsplan als gemeentelijk mobiliteitsplan gelden voor de betrokken gemeenten. Deze dienen dan geen afzonderlijk gemeentelijk mobiliteitsplan meer vast te stellen. Dit volgt uit de samenlezing van verschillende bepalingen uit het Mobiliteitsdecreet, met name artikel 6, §3, eerste lid, dat bevestigt dat intergemeentelijke mobiliteitsplannen bepalingen op intergemeentelijk en gemeentelijk niveau kunnen bevatten, artikel 6, §3, tweede lid, dat stelt dat het intergemeentelijk mobiliteitsplan, voor de toepassing van dit decreet, dan wordt geacht te bestaan uit afzonderlijke gemeentelijke mobiliteitsplannen per gemeentelijk grondgebied, en artikel 19, §5, dat bepaalt dat zolang niet alle vaststellingsbesluiten van de bij het intergemeentelijk mobiliteitsplan betrokken gemeenten zijn bekendgemaakt, alleen de bepalingen die uitsluitend betrekking hebben op het grondgebied van de gemeenten wiens vaststellingsbesluit werd bekendgemaakt, in werking treden. Ook de memorie van toelichting bij het Mobiliteitsdecreet bevestigt dit: “Voor de toepassing van dit decreet wordt het intergemeentelijk mobiliteitsplan geacht te bestaan uit afzonderlijke gemeentelijke mobiliteitsplannen per gemeentelijk grondgebied. Aldus voldoet elke gemeente aan zijn individuele planverplichting en wordt de procedure voor de opmaak van een gemeentelijk plan toepasselijk gemaakt op dit intergemeentelijk plan.” (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2031/1, 10).

Om hierover geen enkel misverstand te laten bestaan, is het wenselijk dat artikel 6, §3, van het Mobiliteitsdecreet expliciet bevestigt dat gemeenten die een intergemeentelijk mobiliteitsplan hebben vastgesteld, geen afzonderlijk gemeentelijk mobiliteitsplan moeten vaststellen. Dit geldt in zoverre dit plan voldoet aan de bepalingen van artikel 17 van het Mobiliteitsdecreet, met andere woorden het plan voor het gemeentelijk grondgebied alle vereiste onderdelen bevat (informatieve en richtinggevende deel).

Om te verzekeren dat een intergemeentelijk mobiliteitsplan daadwerkelijk als gemeentelijk plan kan gelden, wordt bepaald dat een dergelijk plan bepalingen kan bevatten op intergemeentelijk en op gemeentelijk niveau.

Tot slot wordt de delegatiebepaling aan de Vlaamse Regering, vervat in artikel 6, §3, eerste lid, geherformuleerd als een mogelijkheid. Het decreet bevat immers al de noodzakelijke basisbepalingen voor het opstellen van een intergemeentelijk mobiliteitsplan.

AMENDEMENT Nr. 2

**voorgesteld door de heren Dirk de Kort, Jan Roegiers en Jan Peumans,
de dames Griet Smaers en Lies Jans, de heer Steve D'Hulster en mevrouw Karin Brouwers**

Artikel 9

In de bij 1° voorgestelde tekst van §3, eerste lid, op de eerste regel, na de woorden “Na afloop van het openbaar onderzoek” de woorden “of andere vormen van participatie” invoegen.

VERANTWOORDING

Op dit moment bestaat er onduidelijkheid over de verplichting van de gemeenten om een openbaar onderzoek te houden bij het opstellen van een gemeentelijk mobiliteitsplan. Volgens de heersende interpretatie van het Mobiliteitsdecreet is een gemeente niet verplicht om steeds bij de opmaak van een gemeentelijk mobiliteitsplan een openbaar onderzoek te houden. Het college van burgemeester en schepenen kan ook besluiten tot de opmaak van een specifiek participatietraject (artikel 18 van het Mobiliteitsdecreet). In dat geval is men niet verplicht tot het houden van een openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek geldt enkel als absoluut minimum in de gevallen waarin men niet tot de opmaak van een participatietraject besluit. Dit amendement heeft tot doel om duidelijkheid te scheppen in de discussie door zich aan te sluiten bij de heersende interpretatie.

AMENDEMENT Nr. 3

**voorgesteld door de heren Dirk de Kort, Steve D'Hulster en Jan Peumans,
mevrouw Karin Brouwers, de heer Jan Roegiers en de dames Lies Jans en Griet Smaers**

Artikel 19

In de voorgestelde tekst van artikel 26/4, §2, eerste lid, 5° vervangen door wat volgt:

“5° een vertegenwoordiger van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, vermeld in artikel 29, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie;”.

VERANTWOORDING

Sinds 1 oktober 2011 werd het agentschap Ruimtelijke Ordening afgeschaft. Haar taken werden overgenomen door het departement (BVR van 9 september 2011 houdende wijziging van diverse besluiten wat betreft de opheffing van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Ruimtelijke Ordening en de

integratie van taken in het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed). Met dit amendement wordt het voorliggend decreet aangepast aan de gewijzigde constellatie.

AMENDEMENT Nr. 4

**voorgesteld door de heren Jan Roegiers, Steve D'Hulster, Dirk de Kort en Jan Peumans
en de dames Karin Brouwers, Lies Jans en Griet Smaers**

Artikel 23

Aan de voorgestelde tekst van artikel 26/6, eerste lid, 1°, een zin toevoegen, die luidt als volgt:

“Hierbij gaat bijzondere aandacht uit naar de meest kwetsbare weggebruikers;”.

VERANTWOORDING

Dit amendement heeft tot doel de concrete toepassing van het STOP-principe in de bedoelde projecten, met bijzondere aandacht voor de verkeersveiligheid van de meest kwetsbare weggebruikers.

